

Kamernieuws juli-half sep 2018

SGP: Mensenrechtenraad VN is aanfluiting

20 jun. 2018 | Tweede Kamer

Een mensenrechtenraad van de VN waarvan onder andere lid zijn: China, Irak, Cuba, Saoedi-Arabië en Venezuela, landen waar de mensenrechten dagelijks met voeten worden getreden. Een VN-mensenrechtenraad die continu kritiek heeft op Israël, de enig fatsoenlijke democratische staat in het Midden-Oosten. Zó'n raad is gewoon een aanfluiting. De SGP heeft dan ook begrip voor de VS, die besloten hebben uit de mensenrechtenraad te treden en de betalingen stop te zetten. SGP-kamerlid Van der Staaij vindt dan ook dat Nederland Amerika bij moet vallen als de VS over dit besluit aangevallen wordt. Hij heeft daar bij de Nederlandse regering op aangedrongen in schriftelijke vragen, samen met CU-kamerlid Voordewind en PVV-kamerlid De Roon.

Kees van der Staaij: "Je ziet dat de mensenrechtenraad erg vooringenomen is als het gaat om Israël. Dat is extra schrijnend als je ziet dat het democratische Israël wordt aangevallen door landen waar democratie en mensenrechten vertrapt worden. Daarom wil ik dat Nederland zich hier ook op bezint. Een mensenrechtenraad die vol zit met mensenrechtenschenders schaadt de zaak van de mensenrechten meer dan dat die iets goeds oplevert."

Paul Blokhuis: 'Cliënten geestelijke gezondheidszorg krijgen meer zekerheid'

22 juni 2018

Er komt meer zekerheid voor mensen die afhankelijk zijn van geestelijke gezondheidszorg. Als het aan ChristenUnie-staatssecretaris Paul Blokhuis ligt, krijgen zij toegang tot de Wet langdurige zorg. Vandaag publiceert Blokhuis een voorstel waarmee dat mogelijk wordt. Het voorstel moet ertoe leiden dat de mensen om wie het gaat niet steeds opnieuw moeten aantonen dat zij recht hebben op zorg en ondersteuning. Wie levenslang geestelijke gezondheidszorg nodig heeft, kan dan gebruik maken van de Wet langdurige zorg, zodat zij daarover direct zekerheid hebben.

"Deze aanpassing is bedoeld voor kwetsbare mensen die deze zorg simpelweg altijd nodig zullen hebben," zegt staatssecretaris Blokhuis. "Hiermee zetten we een extra stap om de zorg die zij levenslang nodig hebben op de allerbeste manier te regelen. Deze patiënten en hun naasten hebben al genoeg zorgen. Met lange termijn meer zekerheid over de goede zorg waar ze van op aan kunnen, hoop ik dat we iets van hun zorgen kunnen verlichten", aldus Paul Blokhuis.

Het aanpassen van de wet moet zorgvuldig gebeuren. Het kabinet hoopt dat de wet in 2021 in werking kan treden. De komende tijd wordt gebruikt om input van instellingen, professionals, cliënten en hun naasten te verzamelen, zodat zij de wet mede vorm kunnen geven.

SGP bezorgd over toename zelfmoord onder jongeren

3 jul. 2018 Tweede Kamer

De SGP vindt de toename van het aantal zelfmoordgevallen onder jongeren ronduit verontrustend. SGP-voorman Kees van der Staaij wil daarom snel nader onderzoek naar de redenen van de bijna-verdubbeling om zo beter beslagen ten ijs te komen bij suicidepreventie.

Kees van der Staaij: "Dit zijn schokkende cijfers die vragen om bezinning en actie. Het gaat hier om jonge wanhopige mensen. Dit is een thema dat diep ingrijpt in mensenlevens en allerlei debatten over weet-ik-wat in de schaduw stelt. Het minste wat we nu kunnen doen is nader uitzoeken hoe het zit, en op basis daarvan kijken wat we kunnen doen."

Van der Staaij wil dat de jongste CBS-cijfers verder worden uitgediept om beter in beeld te krijgen waarom het aantal zelfmoorden zo sterk is gestegen. "In dat kader wil de SGP dat ook de relatie onderzocht wordt tussen deze cijfers en het zelfmoordpoeder dat de coöperatie Laatste Wil vorig jaar uitventte. Het moet via de schouwartsen vrij makkelijk na te gaan zijn hoeveel mensen zichzelf sindsdien gedood hebben met het zelfmoordpoeder. Ook ben ik benieuwd of de regering al weet of hij de verkoop van het zelfmoordpoeder gaat verbieden, zoals ik eerder vroeg," aldus Van der Staaij.

Wéér een stap in de richting van Parijs

Door Carla Dik-Faber op 10 juli 2018

"Nog geen twee weken geleden presenteerden we – de ChristenUnie samen met GroenLinks, PvdA, D66, SP, VVD en CDA – een nieuwe Klimaatwet. Daarin legden we stevige ambities vast voor het tegengaan van klimaatverandering. Ik noemde het een historische stap vooruit. Die ambities sluiten aan op de plannen van dit kabinet. In het Regeerakkoord spraken we – en dan heb ik het nu over ChristenUnie, D66, VVD en CDA – al af wat we gaan doen om ons land duurzamer te maken. We nemen afscheid van het fossiele tijdperk van olie, kolen en gas. We geven ruim baan aan schone energie, energiebesparing en de kolencentrales gaan dicht. Daarmee vulden we in het Regeerakkoord grofweg de helft van onze ambities in met concrete maatregelen."

"Dat is niet niets, als je bedenkt dat de afgelopen kabinetsperiodes veel te weinig vooruitgang is geboekt. En toch: die andere helft móet dus nog ingevuld worden. Vandaag is daarom opnieuw een belangrijke dag met opnieuw een belangrijke stap. Vandaag presenteren de Klimaattafels hun ideeën waarmee we onze duurzame ambities dichterbij kunnen brengen. Dat is een belangrijke tussenstap op weg naar een Klimaatakkoord dat we later dit jaar hopen te sluiten. Dan weten we écht wat we gaan doen. De ChristenUnie heeft een duidelijk doel voor ogen. We willen 'Parijs' halen. En zelfs dat doel staat niet op zichzelf. We willen goede rentmeesters zijn. We willen voor de schepping zorgen. Daar zetten we al die stappen voor. Sterker: daarvoor lopen we ons het vuur uit de sloffen. Dat betekent ook dat we bij voorbaat open staan voor alle voorstellen. Want suggereren dat we niets gaan merken van de omslag naar een duurzame energieopwekking, duurzame productie en duurzame economie en het ons niets gaat kosten, zou niet eerlijk zijn. Ik zie dat ook terug in de uitgangspunten van de Klimaattafels: er zijn geen heilige huisjes meer. De komende tijd gebruiken we om deze ideeën te bespreken, verder uit te werken en door te rekenen. Want waar we zeggen dat we het allemaal gaan merken, moeten we ook zeggen dat we de lasten én de lusten eerlijk gaan verdelen. Dat betekent dat we enerzijds allemaal naar vermogen mee moeten betalen én het anderzijds allemaal terug moeten zien in een lagere energierekening."

'We gaan naar Parijs en we gaan met z'n allen. Vandaag zetten we opnieuw een stap'.

Reactie SGP op hoofdlijnen klimaatakkoord

11 jul. 2018

Gisteren presenteerde Ed Nijpels de voorlopige resultaten van het overleg tussen bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties over een 'klimaatakkoord'. Alle voorstellen worden de komende weken doorgerekend om inzicht te krijgen in de effecten en kosten. Hierbij een eerste reactie van de SGP:

Het is van groot belang dat we met elkaar de schouders zetten onder verduurzaming van onze energievoorziening, vanuit het oogpunt van rentmeesterschap en energieonafhankelijkheid. De gepresenteerde ideeën laten zien dat de opgave en de impact groot is. De SGP vindt wel dat de komende tijd goed gekeken moet worden naar de betrouwbaarheid en betaalbaarheid van de energievoorziening. Hoe krijgen we voldoende stroom als het een week nauwelijks waait en de zon achter de wolken zit? Hoe zorgen we ervoor dat alle huishoudens de energierekening kunnen blijven betalen? Wat zijn de mogelijkheden voor thorium? Daar is onvoldoende naar gekeken. Verder missen we de luchtvaart. *Het kan niet zo zijn dat huishoudens jaarlijks 500 euro meer voor stroom en gas moeten gaan betalen, terwijl vakantiegangers voor 50 euro naar Barcelona kunnen blijven vliegen!*

SGP: laat arts op alternatieven voor abortus wijzen

13 jul. 2018

"Als de dokter mij had verteld dat ik met de juiste hulp mijn kindje kon houden, had ik nooit voor abortus gekozen." Dat is wat de SGP te horen krijgt van verschillende vrouwen. Ook uit onderzoek blijkt dat artsen bij ongewenste zwangerschap vaak geen aandacht besteden aan alternatieven voor abortus. Kees van der Staaij noemt deze signalen van het ontbreken van goede voorlichting "zeer zorgelijk".

De SGP schreef daarom een wetsvoorstel. In dit voorstel wil de partij twee dingen regelen:

1. Voortaan moet iedere arts in het eerste gesprek met een ongewenst zwangere vrouw, haar zowel mondeling als schriftelijk wijzen op de alternatieven voor abortus (denk aan anoniem bevallen, financiële hulp bij de opvoeding, pleegzorg en adoptie).
2. Daarnaast moet de arts haar ook wijzen op de mogelijkheid van professionele keuzebegeleiding.

"Als de dokter vertelt dat er ook andere mogelijkheden zijn voor abortus, dan heeft een vrouw in een moeilijke periode ook steun en houvast om over na te denken in de vijf dagen bedenktijd die voor een abortus geldt. Zij krijgt dan ook veel meer informatie om haar keuze op te baseren", aldus Van der Staaij.

De SGP-voorman hoopt dat deze pro-informatie benadering zowel voor- als tegenstanders van abortus met elkaar kan verbinden. Onderzoek van TNS-NIPO wijst uit dat er voor deze benadering veel steun is onder de Nederlandse bevolking.

Lees hier het wetsvoorstel en memorie van toelichting: <https://www.sgp.nl/actueel/sgp-laat-arts-op-alternatieven-voor-abortus-wijzen/9381>

ChristenUnie pleit voor beter nabestaandenpensioen

Eppo Bruins op 19 juli 2018

Nabestaanden hebben recht op betere voorzieningen. De ChristenUnie maakt zich daar samen met het CDA sterk voor. Op dit moment zijn de nabestaandenpensioenen bij elk pensioenfonds anders geregeld, en dat leidt tot grote verschillen en soms tot schrijnende situaties. Wie overstapt naar een andere baan bijvoorbeeld kan opgebouwde rechten verliezen. Ook kan het voor het pensioenbedrag veel uitmaken of iemand vlak voor of

vlak na de pensioenleeftijd overlijdt. De ChristenUnie vindt dat dit niet uit te leggen is. Daarom is er samen met CDA-Kamerlid Pieter Omtzigt een initiatiefnota ingediend om de problemen op dit gebied aan te pakken. Volgens hen moet er een uniforme regeling komen. Na het overlijden van een partner kunnen nabestaanden flink in de financiële problemen komen, doordat het nabestaandenpensioen soms veel lager is dan verwacht. Vooral in eenverdienersgezinnen kan dit hard aankomen. In de emotionele tijd na het overlijden van een geliefde kunnen deze financiële besommeringen voor veel extra moeite en stress zorgen. Het is van belang dat er werk gemaakt wordt van dit onderwerp en het nabestaandenpensioen goed geregeld wordt.

Download hier <https://www.christenunie.nl/blog/2018/07/19/ChristenUnie-pleit-voor-beter-nabestaandenpensioen> de initiatiefnota over het nabestaandenpensioen (PDF)

Eenverdieners verder in de problemen

8 aug. 2018 | Tweede Kamer

“Eenverdieners komen steeds verder in de problemen. De CBS-cijfers onderstrepen het onrecht waar de SGP al jaren de vinger bij legt: de toenemende kloof tussen één- en tweeverdieners is onaanvaardbaar groot en groeit nog steeds. De belangrijkste oorzaak is de ongelijke behandeling door de fiscus. Dat kan en moet anders.”

Dat zegt SGP-kamerlid Chris Stoffer over de cijfers die het CBS vannacht publiceerde. Een paar conclusies.

1. In 2016 lag het inkomen van tweeverdieners 28 procent boven dat van eenverdieners. Vijf jaar daarvoor was dat nog 21 procent.
2. Tweeverdieners houden steeds meer geld over en gingen er gemiddeld 5% op vooruit, eenverdieners gingen er 1% op achteruit.
3. Eenverdieners met kinderen ervaren het vaakst financiële problemen. 43% van de eenverdieners met kinderen ondervindt financiële beperkingen.
4. Het lukt eenverdieners minder vaak om een woning te bemachtigen en te financieren. Tweeverdieners bezitten duidelijk vaker een eigen woning dan eenverdieners.

Het is de SGP al jaren een doorn in het oog dat mensen die ervoor kiezen om zorgtaken uit te voeren of door ziekte en handicap niet kunnen werken door de staat stukken zwaarder worden belast dan gezinnen waar beide partners werken. De belastingdruk voor de eenverdieners kan, bij gelijk inkomen (!), zes keer hoger uitvallen. Opnieuw SGP-kamerlid Stoffer: “Het is zorgwekkend dat zo ontzettend veel eenverdieners op achterstand worden gezet en daardoor financiële problemen ervaren. De overheid is er juist om de zwakke te helpen. Dat motiveert me extra om dit onrecht dit najaar bij de behandeling van de begroting aan de orde te stellen.”

Geef rolstoelgebruikers toegang tot buurtbus

24 aug. 2018 | Tweede Kamer

OV-bedrijven weigeren mensen in een rolstoel mee te nemen in de buurtbus, waardoor zelfstandig reizen voor hen onmogelijk is. “Dat móet anders”, vindt SGP-Kamerlid Chris Stoffer, “rolstoelgebruikers moeten óók in dorpen en op het platteland kunnen reizen met het openbaar vervoer.”

Samen met GroenLinks en de ChristenUnie, diende de SGP al eerder schriftelijke vragen in bij de minister van Infrastructuur en Waterstaat en de minister van Volksgezondheid.

De antwoorden zijn in de ogen van de indieners onvoldoende. “De zelfstandigheid van rolstoelgebruikers is voor ons te belangrijk om met een kluitje in het riet gestuurd te

worden. Bovendien is Nederland volgens het Verdrag voor rechten van personen met een beperking, verplicht om het openbaar vervoer ook voor rolstoelgebruikers toegankelijk te maken. Daarom hebben we vandaag aanvullende vragen ingediend”, aldus Stoffer.

ES: zie <https://www.sgp.nl/actueel/geef-rolstoelgebruikers-toegang-tot-buurtbus/9301> voor de beantwoording van de aanvullende vragen door staatssecretaris Van Veldhoven – Van der Meer.

#ikvaccineer

Carla Dik-Faber op 31 augustus 2018

Onze dochter uit China is gevaccineerd toen ze als 1-jarige bij ons kwam. Niet erg leuk. Voor haar niet en voor ons als ouders niet. Je weet dat je kind pijn zal hebben van de prik en zich misschien ook wel een paar dagen wat ziek zal voelen. Je wilt je kind toch zoveel mogelijk leed besparen.

En juist daarom was het voor ons geen vraag of we haar lieten vaccineren. Want een prik en een paar dagen ziek zijn, vallen in het niet bij de veel heftiger ziektes waar dat kleine meisje met een prik tegen beschermd zou worden. En met haar, ook haar omgeving. Door te vaccineren bescherm je je kind tegen nare ziekten die zelfs de dood tot gevolg kunnen hebben. Bovendien zorg je zo indirect ook voor bescherming van andere, heel jonge kinderen die nog geen vaccinaties hebben gehad. Je zou zeggen: welke ouder wil dat nou niet?

Er is dus ook een groep ouders die hun kinderen niet laten inenten. Heel eerlijk: ik vind dat moeilijk te begrijpen. Het is mijn persoonlijke geloof dat God ons heel veel geeft. In de schepping, in talenten van mensen, in de verantwoordelijkheid om te zorgen: voor anderen, maar ook voor onszelf. De mogelijkheid om te vaccineren, de talenten van medici en de beschikbaarheid van middelen die bijdragen aan het beschermen van leven en gezondheid mogen we – is mijn persoonlijke overtuiging – inzetten ten goede.

Maar onder de ouders die hun kinderen niet laten vaccineren, is ook altijd een deel christenen geweest. Hoewel ik er zelf dus echt anders over denk, konden zij mijns inziens terecht een beroep doen op het recht op lichamelijke integriteit en vrijheid van godsdienst. Door de beperkte omvang van deze groep, is het risico van hun niet-vaccineren voor onze hele samenleving beperkt: zolang er een hoog enoegdekkingsgraad is, beschermt dat ook anderen.. De vanuit christelijke overtuiging ingegeven motivatie om niet te vaccineren, nam van jaar tot jaar bovendien steeds verder af en landelijk bleef de vaccinatiegraad voldoende hoog. Tot zover was er dus niet zoveel aan de hand en het maatschappelijke debat nog niet zo verhit.

Groeiende groep

Maar sinds een aantal jaar is er iets nieuws gaande. Er is ineens een gróeiende groep ouders die kinderen niet wil laten vaccineren. Niet vanuit geloofsovertuiging, maar uit wantrouwen jegens de overheid of medicijnfabrikanten, uit angst voor niet-bestaande bijwerkingen of vanuit het idee dat het allemaal wel mee zal vallen. Het lijkt of vaccinaties zo in zekere zin deels bedreigd worden door het eigen succes: het risico is uit het zicht verdwenen en daarmee verdampt ook de angst voor ‘vergeten’ ziekten. Dat is een probleem. In het publieke debat dat is losgebarsten, worden allerhande oplossingen voor dat probleem aangedragen. Ouders verplichten hun kind te vaccineren, een korting op de kinderbijslag, kinderdagverblijven die de vaccinatiegraad publiceren of niet-geënte kinderen kunnen weigeren: ideeën te over.

Vaccinatiegraad

En het is goed dat we dat gesprek aangaan. Dat we voor- en nadelen van de aangedragen oplossingsrichtingen in kaart brengen. Dat we alles doen wat mogelijk is

om de vaccinatiegraad omhoog te krijgen. Daar is ook de ChristenUnie zeer voor gemotiveerd. Maar we moeten wel goed bedenken wát we doen.

En dan vind ik dat de overheid zeker óók, maar niet alléén principiële zaken als lichamelijke integriteit en geloofsvrijheid moet wegen – al snapt u hoe belangrijk die voor mij zijn. Maar ook de effecten en bijeffecten van de mogelijke maatregelen. Bijvoorbeeld dat een boete voor niet-vaccineren geen probleem zou zijn voor rijke ouders, wat ongelijkheid creëert ten opzichte van gewetensbezwaarde mensen met een kleinere beurs. En dat de verplichting voor ouders averechts kan werken en het wantrouwen voedt: in Italië ging de vaccinatiegraad nota bene omláág, nadat een verplichting werd ingevoerd.

Kinderdagopvang

De mogelijkheid voor de kinderdagopvang om kinderen te weigeren dan? Daar zijn principiële bezwaren minder aan de orde en dus is deze maatregel wat mij betreft dan ook niet bij voorbaat uitgesloten. Sterker: vanuit het christelijk-sociaal denken is er best wat voor te zeggen. Want als ouders vanuit de 'sovereiniteit in eigen kring' in vrijheid de keuze moeten kunnen maken om hun kind niet in te enten, moet ook een kinderdagverblijf haar door de ouders gegeven verantwoordelijkheid, vanuit soevereiniteit kunnen invullen om de groep kinderen als geheel te beschermen. Een in allerijl aangekondigd wetsvoorstel van D66 zou dat dan ook wel even regelen. VVD, CDA, PvdA en SP sloten zich direct aan. Van verschillende kanten werd ook ik bevraagd: jullie zijn daar toch óók voor?

En het antwoord is – ik hintte er al op: misschien wel. Maar toch vind ik het te makkelijk om daar in de storm van de publieke opinie direct in mee te gaan. Niet in de laatste plaats omdat professionals die er meer verstand van hebben dan ik waarschuwen voor een onvermoed, groot schadelijk effect. Dat zit zo: als tien kinderdagverblijven een vaccinatie-eis stellen, is de kans groot dat één kinderdagverblijf de niet-gevaccineerde kinderen opvangt en te maken krijgt met een véél te lage vaccinatiegraad. Dat kan een bedreiging zijn, niet alleen voor die niet-gevaccineerde én gevaccineerde kinderen op het kinderdagverblijf, maar ook voor de rest van de omgeving, regio en uiteindelijk ons hele land. En zelfs als álle kinderdagverblijven een vaccinatie-eis stellen, is daar nog de gastouderopvang, speeltuin of school waar het mis kan gaan. Een brandhaard op één zo'n plek kan misschien wel een landelijk uitlaande brand van een gevaarlijke ziekte worden.

Is daarmee alles gezegd? Nee, zeker niet. Want hoe dit soort risico's zich tot elkaar verhouden, dat weten we niet goed. En dat willen we wél weten. Dus is het goed dat het kabinet hier onderzoek naar doet. Maar in de tussentijd wil ik niet stil zitten. We moeten met een plan komen. Want die vaccinatiegraad móet omhoog. Omdat vrijheid en vrijblijvendheid nou eenmaal niet hetzelfde zijn. Dan kunnen we beginnen met een stevigere oproep aan ouders om hun kinderen te laten vaccineren – als je niet langskomt bij het consultatiebureau, krijg je nu geen enkele brief, herinnering of aanmaning. Daar mag de overheid nadrukkelijker optreden.

Artsen

Dan kunnen we aansluiten bij de acties van artsen onder de hashtag #ikvaccineer. Zij zouden wel eens een sleutelrol kunnen gaan spelen in het verbeteren van de vaccinatiegraad. Want waar we niet altijd alle heil mogen verwachten van de algemene voorlichting vanuit de Rijksoverheid, werkt het klemmende beroep van artsen vaak wel; Duitsland kent bijvoorbeeld een verplicht gesprek met een arts als ouders niet reageren op de oproep om hun kind te komen laten vaccineren. Dit gesprek kan twijfelaars over de streep trekken. Ook hier kan nu al werk van worden gemaakt. Dan kunnen we – u en

ik – duidelijk maken dat vaccineren de norm is en niet-vaccineren een probleem. Want waar mythes over vaccinatie onder ouders ontstaan, kunnen die onder ouders ook weersproken worden.

#ikvaccineer. Voor de gezondheid van al onze kinderen, ook in de toekomst. Want daar gaat het om.

Als levenseindekliniek 'normale' zorginstelling was, was die allang gesloten

6 sep. 2018 | Tweede Kamer

“De levenseindekliniek blijkt hardleers. Erg hardleers,” dat zei SGP-voorman Kees van der Staaij donderdag bij het overleg in de Tweede Kamer over medische ethiek.

Deze week werd bekend dat de kliniek al voor de tiende keer op de vingers is getikt voor onzorgvuldig handelen bij euthanasie. Van der Staaij vraagt om een strafrechtelijk onderzoek. “Het recidiverisico is levensgroot. Als het een ‘normale’ zorginstelling betrof, hadden ze al lang onder zwaar toezicht gestaan of de tent al moeten sluiten.”

De SGP is ook erg bezorgd over de verspreiding van chemische middelen die gebruikt worden als zelfmoordpoeder. Minister de Jonge van Volksgezondheid deelt deze zorgen. Hij wil drempels opwerpen om de aanschaf van dit poeder moeilijker te maken, maar komt niet met een verbod. Van der Staaij: “Ik betwijfel of het beleid van de minister wel voldoende effect zal sorteren. Laten we om te beginnen het zogenaamde ‘Handboek De Vredige Pil’, een boek vol zelfmoordtips van de Australische dr. Death, verbieden.” De SGP wil dat voortaan ook het verstrekken van informatie over zelfmoordmethoden strafbaar wordt gesteld in het Wetboek van Strafrecht.

Streep door loondispensatie: heel erg goed nieuws

Door Eppo Bruins op 7 september 2018

Heel erg goed nieuws vandaag. Staatssecretaris Van Ark zet vandaag een streep door de invoering van loondispensatie bij arbeidsgehandicapten. Dat is voor iedereen goed nieuws, maar zeker voor mensen met een arbeidsbeperking, en voor iedereen die weet hoe waardevol hun werk is. In een waardevolle samenleving doet iedereen mee. Daar horen dan ook passende arbeidsvoorwaarden bij. Ook veel werkgevers zien de waarde in van het werk dat mensen met een beperking leveren. Toch komt nog lang niet iedereen aan het werk. Het systeem van loondispensatie moest ervoor zorgen dat meer arbeidsgehandicapten werk zouden vinden, maar kende ook nadelen: de mogelijkheid om aanvullend pensioen en WW op te bouwen zou voor mensen met loondispensatie beperkt zijn. Hoewel de ChristenUnie graag ziet dat mensen met een beperking meer kansen krijgen op de arbeidsmarkt, waren de mindere arbeidsvoorwaarden voor mij een doorn in het oog. De ChristenUnie heeft dan ook voor en achter de schermen steeds weer aangedrongen op een zo sociaal mogelijke regeling.

Vandaag zetten we een streep door de loondispensatie en de gevolgen die dat zou hebben voor de arbeidsvoorwaarden van mensen met een beperking. En dus is dat vandaag heel erg goed nieuws. Maar we zijn er nog niet. De ChristenUnie strijdt voortdurend voor het vergroten van de kansen van mensen met een beperking, ook als het gaat om het vinden van werk. Dat blijven we doen. Vandaag gaat het om het behoud van hun arbeidsvoorwaarden, die blijven bestaan. En morgen gaan we weer aan de slag, om meer mensen aan het werk te helpen. En ook al zijn we er nog niet: ik heb hoop. Ik vind het moedig dat Van Ark het plan terug neemt naar de tekentafel. Zij toont zich zeer

gemotiveerd om met alle betrokken partijen de beste manier te vinden waarop we mensen met een beperking kunnen helpen bij het vinden van werk. Dat juich ik toe.

Ondanks mooie beloftes, asielbeleid nog steeds niet op orde

12 sep. 2018 | Tweede Kamer

Ondanks alle mooie beloftes en nieuwe wetgeving, blijkt het asielbeleid nog steeds niet op orde te zijn. SGP-Kamerlid [Roelof Bisschop](#) pleit voor verkorting van de procedures, toezicht op uitzetting en voor een goede procedure voor bekeerlingen. Lees hier zijn bijdrage aan het overleg in de Tweede Kamer.

"Op de drempel van een nieuw millennium waren de verwachtingen over het vreemdelingenbeleid hoog. De Vreemdelingenwet 2000 zou een nieuwe asielwereld gaan brengen. Vreemdelingen zouden snel duidelijkheid krijgen over hun toekomst en uitgeprocedeerden zouden meteen vertrekken. Het stapelen van procedures zou verleden tijd zijn. En in situaties waarin de regels onbillijk uitpakken zou in betrekkelijke anonimiteit gebruik gemaakt kunnen worden van de discretionaire bevoegdheid. Ik heb de afgelopen weken het idee gekregen dat er van dit visioen weinig over is. Ondanks eenduidige juridische uitspraken kunnen vreemdelingen hun verblijf zomaar tien jaar laten duren. Stapelen gebeurt niet alleen in het onderwijs, maar vooral ook nog lustig in de asielwereld. En in plaats van het besluit over individuele zaken verdwijnt de staatssecretaris in de anonimiteit, omdat hij moet onderduiken vanwege bedreigingen. De uitslag van het afgelopen weekend is voor de betrokkenen een opluchting, maar het vertrouwen in ons asielsysteem heeft opnieuw een flinke deuk gekregen.

Na de discussie over de asielzaak Mauro heeft de Kamer het verzoek van mijn collega Van der Staaij gesteund om in vreemdelingenrapportages te rapporteren over het aantal vreemdelingen dat langdurig in procedure verblijft. De bedoeling was dat we hierdoor meer controle zouden krijgen op dit probleem. Er zou gerichte actie moeten komen om deze groep zoveel mogelijk terug te dringen. Wat is hier precies mee gebeurd? Het staat in de rapportages, maar is daadwerkelijk extra inzet gekomen op de groep die langer dan vijf jaar illegaal in Nederland verblijft? Is er werkelijk voldoende urgentiebesef om tot kortere termijnen te komen? De staatssecretaris stelt een commissie in die het stapelen van procedures moet gaan bestuderen. Over dit probleem is al veel bekend. Op voorhand lijkt duidelijk dat vooral de internationale regels oplossingen in de weg staan. Vindt de staatssecretaris ook dat het nu echt tijd wordt om eens serieus naar die regels te kijken? Valt dat ook onder de opdracht van de commissie?

De SGP heeft de afgelopen jaren regelmatig aandacht gevraagd voor het belang van goed toezicht op de terugkeer van uitgeprocedeerde vreemdelingen. De gebeurtenissen van vorige week roepen in dat licht de nodige vragen op. In de media viel te lezen dat voogdijinstelling Nidos verantwoordelijk zou zijn voor de uitzetting van minderjarigen. In dit geval werd ervoor gekozen om betrokkenen de dag voor het vertrek bij familie onder te brengen. Kennelijk valt het binnen de regels om buiten het bereik van overheidstoezicht onder te brengen. Mede daardoor kan onder meer het risico op onveilige situaties ontstaan. Vindt de staatssecretaris deze gang van wenselijk en logisch? Nidos doet inmiddels zelf onderzoek. Kan de staatssecretaris aangeven of de inspectie jeugdzorg ook aanleiding ziet om onderzoek te doen? De SGP vindt de naïveteit van de vertrekregelingen uitermate onbevredigend. Beschouwt de staatssecretaris de onverkwikkelijke gebeurtenissen van de afgelopen dagen als een alarmbel om de EU met spoed tot realistische regels te manen?

De SGP is in beginsel positief over de brief van de staatssecretaris over de toetsing van bekeringen. Toch zien we nog belangrijke knelpunten, bijvoorbeeld als het gaat om de inbreng van deskundigen. Regelmatig blijkt dat de IND zichzelf als de belangrijkste

deskundige beschouwt en dat aan deskundigen daarom weinig waarde wordt toegekend. Dat wringt met belangrijke jurisprudentie waarin gesteld wordt dat overheidsinstanties zelf niet als onafhankelijk gezien kunnen worden en dat de inbreng van deskundigen alleen met een gedegen inhoudelijke motivering terzijde kan worden geschoven. Wil de staatssecretaris eens nader uiteenzetten, wellicht schriftelijk, hoe het deskundigenbegrip uit het bestuursrecht in het vreemdelingenrecht toegepast gaat worden? We zien ook veel verschillen tussen de ambtenaren. Hoe zorgt hij ervoor dat we echt een eenduidig beleid krijgen?